

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **J. M.**

oskarżonego o czyny z art. 258 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 9 marca 2023 r.

skargi Prokuratora Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 6 października 2022 r, sygn. akt II AKa 28/22

uchylającego wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II K 193/21

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II K 193/21, Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim uznał J. M. za winnego wszystkich przypisanych mu czynów z art. 258 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 299 § 1 i 5 k.k., nieznacznie modyfikując ich treść i wymierzając za nie karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 5 lat próby oraz orzekając wobec niego przepadek równowartości korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa w kwocie 7.796.137,50 zł.

Po rozpoznaniu apelacji pełnomocnika wnioskodawcy, Sąd Apelacyjny w Szczecinie, wyrokiem z dnia 6 października 2022 r, sygn. akt II AKa 28/22, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę J. M. przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim.

Skargę od wyroku Sądu odwoławczego wniósł, na podstawie art. 539a § 1 i 2 k.p.k., Prokurator Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim, który zaskarżając orzeczenie w całości zarzucił:

„naruszenie art. 437 § 2 kpk poprzez bezzasadne uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji, gdy nie zaistniały przesłanki określone w art. 439 §1 kpk i art. 454 kpk, jak też nie zachodziła konieczność przeprowadzenia przez Sąd I instancji na nowo przewodu sądowego w całości, albowiem Sąd II instancji dysponował zgromadzonym w pełni materiałem dowodowym, a kwestie dotyczące ewentualnego rozstrzygnięcia przez Sąd Apelacyjny, czy kwota 7.796.137,50 zł. stanowi równowartość korzyści majątkowej, o jakiej mowa w art. 299 § 7 kk, czy też stanowi kwotę uzyskaną w wyniku przestępstwa bazowego i podlega ona zwrotowi na rzecz Syndyka masy upadłości S. w W., Sąd odwoławczy powinien ocenić we własnym zakresie, ewentualnie po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania dowodowego i wydać orzeczenie reformatoryjne”.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga Prokuratora Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim jest zasadna.

Zgodnie z przepisem art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Zakres kontroli dokonywanej przez Sąd Najwyższy po wniesieniu skargi na wyrok sądu odwoławczego, o którym mowa w art. 539a § 1 k.p.k., ogranicza się do zbadania, czy stwierdzone przez sąd odwoławczy uchybienie daje podstawę do wydania orzeczenia kasatoryjnego (tak: uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17, OSNKW 2018, z. 3, poz. 23).

Analiza uzasadnienia zaskarżonego skargą wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie nie potwierdziła, aby podstawą wydania orzeczenia kasatoryjnego była którakolwiek z podstaw wskazanych w art. 437 § 2 k.p.k., nie wskazał jej również Sąd odwoławczy wprost. Nie ulega wątpliwości, że nie były nią w szczególności przyczyny określone w art. 439 § 1 k.p.k., nie zachodziła też podstawa wskazana w art. 454 k.p.k. Należy stwierdzić, że podstawą uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania nie mogła być w niniejszej sprawie także wskazana w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

Jak słusznie zauważył skarżący, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd odwoławczy skupił się na kwestii braku należytego uzasadnienia przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia w zakresie przepadku. Nie negując rozważań Sądu odwoławczego kwestionujących zasadność orzeczenia względem oskarżonego J.M. przepadku na podstawie art. 299 § 7 k.k. oraz występujących w tym zakresie nieścisłości uzasadnienia Sądu I instancji, stwierdzić należy, że ustalenia poczynione przez ten Sąd wskazują, że w pełni zasadnym było orzeczenie co do istoty i zmiana wyroku Sądu I instancji. Podstawą takiego rozstrzygnięcia było bowiem jedynie stwierdzenie naruszenia prawa materialnego, jak również dokonanie odmiennych ustaleń faktycznych przez Sąd II instancji. Sąd ad quem nie zasygnalizował bowiem jakie czynności dowodowe miałyby zostać powtórzone, bądź o co należałoby uzupełnić materiał dowodowy. Powtórzenie przewodu sądowego miałoby zatem skupić się

jedynie na analizie ustaleń faktycznych, co nie może stanowić samodzielnej podstawy do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Należy przy tym zaznaczyć, że Sąd odwoławczy orzeka reformatoryjnie na podstawie dowodów zgromadzonych przez Sąd I instancji, jak również w oparciu o dowody przeprowadzone w trybie art. 452 k.p.k. na rozprawie apelacyjnej. Wskazane w niniejszej sprawie zastrzeżenia do orzeczonego przepadku mogły być usunięte przez stosowne działanie Sądu odwoławczego, bez konieczności przeprowadzania przewodu sądowego w całości.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.